

ת"פ 4638/05/13 - פרקליטות מחוז מרכז נגד בן זקורסקי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 4638-05-13 פרקליטות מחוז מרכז נ' זקורסקי

בפני
בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

בן זקורסקי

הנאשם

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת חומר תועבה.

עובר לתאריך 8/2/11 ובמשך מספר חודשים החזיק הנאשם בביתו במחשב נייד ובכרטיס הזיכרון של הטלפון הנייד שלו שבעה קבצים של סרטונים בעלי תוכן פדופילי וכן כשבע מאות תמונות המכילות חומר פדופילי.

בתמונות ובסרטונים נצפו, בין היתר, קטינים המופיעים בעירום מלא או חלקי, כאשר הם מבצעים אקטים מיניים הכוללים אוננות, מין אוראלי, מין אנאלי ויחסי מין מלאים. הקטינים נצפו מקיימים יחסי מין בינם לבין עצמם ועם בגירים.

כמתואר בכתב האישום נמצאו כארבעים תמונות פדופיליות קשות או ילדים וילדות קטנים מבצעים אקטים מגוונים כמפורט לעיל.

את הסרטים והתמונות הוריד הנאשם למחשבו ולטלפון שלו באמצעות תוכנת שיתוף קבצים באינטרנט.

התביעה ציינה כי מדובר בעבירות עוון וכי העונש הקבוע בצידה הוא שנת מאסר ועם זאת, כך טענה, אין בכך כדי להפחית מחומרת העבירה.

הערך החברתי המוגן בענייננו, כך ציינה התביעה, הוא הגנה על קטינים ומניעת ניצול והתעללות מינית בהם.

התביעה הציגה פסיקה לבית המשפט וציינה כי לטעמה מתחם הענישה הראוי נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל.

התביעה הדגישה כי לנאשם עבר פלילי רלבנטי שכן בשנת 2006 הורשע בעבירה של מעשה מגונה בפני קטינים.

כן הפנתה התביעה אל תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם וציינה כי הגם שניתנו לנאשם הזדמנויות לטיפול הוא לא השכיל לנצל הזדמנויות אלה.

התביעה עתרה כי על הנאשם יוטל מאסר בפועל המתקרב לרף הגבוה של מתחם הענישה וכן מאסר מותנה.

מטעם ההגנה העידה אמו של הנאשם כעדת אופי.

האם סיפרה הכיצד במשך כל חייו גידלה את בנה לבדה כיוון שאביו נטש את המשפחה וכי הנאשם הוטרד בהיותו ילד קטן. היא סיפרה כי היא ובנה מתגוררים ידיו ובנה עובד לפרנסתם. היא עצמה מקבלת קיצבה מביטוח לאומי. האם הבהירה כי בנה הוא הקרוב היחיד לה בארץ והיחיד שמסייע לה ותומך בה ובלעדיו לא תוכל להתקיים.

ב"כ הנאשם הדגיש את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות וכן את נסיבות חייו של הנאשם אשר הוטרד מינית בעודו ילד קטן וכיום מתגורר עם אמו והם שניהם לבדם בארץ. הנאשם הוסמך לעסוק בציד רפואי, אך לא הצליח למצוא עבודה בתחומו ובשנים האחרונות עבד כמלגזן.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי למעשה, הרי שלא נגרם במקרה כזה כל נזק, לרבות קטינים ויתר על כן כל הקבצים הורדו מאתרים או בתכנות שיתוף בחינם והנאשם לא שילם ולו שקל אחד לתעשייה פסולה זו המנצלת קטינים.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו כבר בחקירתו במשטרה, ציין בא כוחו וחזר על כך בבית המשפט וכך הביא לחיסכון זמן שיפוטי יקר. בנסיבות האלה הרי שמדובר בחרטה כנה,

הנאשם מצטער על ביצוע המעשים ומבין כי פגע באנשים רבים לרבות אימו בביצועם.

ב"כ הנאשם הפנה אל תסקיר שירות המבחן וציין כי ככל שפנה הנאשם שאל שירות המבחן, סרב שירות

המבחן לקבל ולשלבו בטיפול. מאוחר יותר פנה לפרופ' סילמן בבית החולים אברבאנל על מנת שיבחן השתלבותו בטיפול באופן פרטי. לאחר מכן, במשך 4 חודשים נטל הנאשם חלק פעיל בהליך הטיפולי ומימן אותו באמצעיו שלו. לאחר מכן הוא החל בעבודה חדשה ונדרשו ממנו שעות עבודה רבות ועל כן חדל מן הטיפול.

לאור קביעת הרופאים בבית החולים אברבאנל כי הנאשם מתאים לסוג של טיפול קבוצתי, ביקש בא כוחו, כי אורה לשירות המבחן לפעול בהתאם, שכן לנאשם מוטיבציה להשתלב בטיפול.

בהסתמכו על פסיקה שהציג לביהמ"ש, טען ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה הראוי נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. לאור נסיבות חיוו הקשות של הנאשם והודאתו, הרי שלטעמו, על עונשו של הנאשם להיות ברף הנמוך של המתחם.

הוגש ממסך מאת ד"ר טל כרמי - קציר מהמרכז לבריאות הנפש - אברבאנל, אשר בדקה את הנאשם וסקרה את רקעו.

לפני כשמונה שנים, כך צויין במסמך, הורשע הנאשם בעבירה של ביצוע מעשה מגונה בפומבי ונדון למאסר מותנה ולצו מבחן ואף שולב בטיפול. הוא סיפר כי אז בוצעו המעשים על רקע היותו מובטל ומדוכא וכי מאז לא שב לבצע עבירות מין.

הצפיה בתכנים המיניים בהם מעורבים ילדים, נעשתה לדבריו כאשר היה מדוכא ומתוך סקרנות.

הבודקת ציינה במסמך זה כי הנאשם מודה בעבירות, מביע חרטה ומאמין כי סיכויי ההישנות למעשים דומים הינם נמוכים. היא התרשמה כי אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו הפוגעניים, מביע אמפתיה חלקית לקורבנות, מציג שיפוט חברתי פגום ותובנה חלקית בלבד לעבירות ולהשלכות - על עצמו ועל הזולת.

לטעמה של הבודקת מדובר באדם בעל הפרעת אישיות אנטי סוציאלית מובהקת ומתן מענה במסגרת טיפולית רצופה וסדירה יוכל להגביר את הסיכוי למניעת הישנות מקרים דומים בעתיד. היא אף הצביעה על סוג הטיפול הרצוי. מסמך זה ניתן בנובמבר 2013 ולאחריו ניתן מסמך נוסף מאת אותה בודקת, בינואר 2014 ולפיו עבר הנאשם את תהליך האבחון ושולב במסגרת טיפול קבוצתי במרפאה. מדובר בטיפול המתקיים אחת לשבוע במשך כשעה וחצי.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עלה כי הנאשם מוכר לשירות המבחן מאז הרשעתו הקודמת וכי בעקבותיה שולב בטיפול באשר לבעיותיו בתחום העבריינות המינית. מסתבר כי בתקופה הרלבנטית לביצוע העבירה דנן לא היה בטיפול פסיכיאטרי רציף ואף לא נטל תרופות באופן תדיר וכן הסתבר כי הפסיכיאטרית המטפלת בו אינה יודע על נסיבות ביצוע העבירה דנן או על קשייו המיניים באופן כללי.

הנאשם סיפר לשירות המבחן כי פנה לטיפול פרטי באברבאנל וכי הטיפול סייע לו בהבנה טובה יותר את מצבו

ואת קשייו, אולם עם זאת מסר, כי עיקר המוטיבציה לטיפול היתה אז על רקע ההליך המשפטי בו הוא נתון. הנאשם השתתף בטיפול זה במשך ארבעה חודשים ועזב על דעת עצמו, בשל מחויבותו לעבודה חדשה.

במידע שהתקבל מאברבאנל עלה כי הנאשם הגיע באופן סדיר למפגשים, אך התקשה ליטול חלק פעיל בקבוצה, התקשה לשתף בקשייו אותם נטה לצמצם ולטשטש ובאופן כללי נקט בגישה מגמתית ובלתי אמינה. ההתרשמות היתה כי הפיק תועלת נמוכה מהקבוצה וכי המוטיבציה שהפגין היתה לשפר מצבו לקראת ההליך המשפטי.

ההתרשמות של שירות המבחן היתה כי מדובר בנאשם בעל סטיות וכי הוא מניפולטיבי והסיכון במצבו לחזור ולבצע עבירות דומות גבוה. לטעמו של שירות המבחן זקוק הנאשם לטיפול משולב פסיכיאטרי לצד טיפול אינטנסיבי המוצע במרכז יום לעברייני מין. הנאשם גילה אמביוולנטיות רבה לסיוע מסוג זה, אך לאחר שהובהר לו כי שירות המבחן יתקשה לסייע לו נאות לבחון את האפשרויות. על כן עתר שירות המבחן לארכה על מנת לבחון אפשרות שילובו של הנאשם בטיפול.

לאחר שהנאשם הופנה לבדיקת התאמה במרכז היום הסתבר כי אף להתרשמותם סובל הנאשם מסטיה מינית ורמת המסוכנות לפגיעה חוזרת היא גבוהה מאוד. הוצעו לנאשם מספר מסגרות טיפוליות, כפי שפורט במסמך של שירות המבחן, אולם הוא דחה את האפשרויות האמורות. יתר על כן, בתקופת הארכה שניתנה לא קידם הנאשם פנייה לפסיכיאטר המומחה לתחום המין, כפי שנתבקש לעשות. שירות המבחן העריך כי הנאשם בעל מוטיבציה נמוכה לקבל סיוע לקשייו, שיתוף הפעולה שלו חלקי ובעייתי ולאור זאת הסיכון מצידו להישנות עבירות מין בעתיד הוא גבוה.

בשל כל אלה - לא מצא שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית.

הנאשם הופנה אל הממונה על עבודות השירות, אשר ביקש טרם מתן חוות דעתו לקבל חוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות. עולה כי ביחס לעבירה הנוכחית, מודה הנאשם בביצועה ומודע באופן ראשוני לחומרת מעשיו. עם זאת, ניכרים עיוותי חשיבה.

התבוננות שהסיק מן הטיפולים בהם נטל חלק הינן פורמליות בלבד. הוא אינו מודע לסטייתו המינית ולהזדהותו הרגשית עם ילדים.

ההתרשמות היה כי ביצע את המעשים על רקע קיומה של סטיה מינית מסוג פדופיליה, כאשר במקרה הקודם עלתה התרשמות מסטיה מסוג משיכה מינית אקסביציוניסטית וויריסטית. בבדיקה הנוכחית לא ניתן היה לאשש או לשלול שסובל מסטיות אלה.

צוין בחוות הדעת כי מבצעי עבירות של החזקת חומר תועבה נחשבים בדרך כלל כבעלי סיכון נמוך לביצוע עבירות מין נוספות מסוג אחר, אך במקרה זה מדובר בעברייני מין אשר הורשע בעבר בעבירות מין לא מגע - וגורם זה הוא משמעותי ביחס לרמת המסוכנות הנוכחית.

לאחר שיקול כלל הפקטורים - דינמיים וסטטיים סבר המעריך כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם היא גבוהה.

בבואנו לדון בעבירה זו בה הורשע הנאשם ובפגיעה בערכים המוגנים שהיתה במעשיו, מן הראוי לפנות אל מטרות של המחוקק.

עיון בהצעת החוק להוספת סעיף העבירה לספר החוקים, מעלה כי המחוקק נתן דעתו על כך שמדובר פעמים רבות במי שמחזיק חומר תועבה ברשותו הפרטית ולא בפומבי ועם זאת ראה חשיבות רבה במיגור התופעה.

ההערכה היתה כי כל עוד יהיה ביקוש לפרסומים מעין אלה, הרי תמשיך להתקיים התעשייה הפסולה של ניצול קטינים ועל כן מצא המחוקק כי אפילו נעשים הדברים בתחום הפרט, יש מקום להילחם בהם באמצעות ענישה פלילית.

בית המשפט העליון נתן דעתו לעבירה זו בקובעו:

"התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין - היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כ"עוון" אינו משנה מן החומרה המיוחדת לעבירה זו, ואף לא מן הועבדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלה המחזיקים ברשותם חומר פדופילי ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו".

ראה רע"פ 3890/09 מור נ. מ"י.

כך גם נקבע ב-ע"פ 756/06/08 של ביהמ"ש המחוזי מרכז:

"אנו מצויים בעידן טכנולוגי בו רשת האינטרנט חולשת על הכפר הגלובאלי ומתוקף כך שוררת קלות בלתי נסבלת כביצוע עבירות נגד קטינים, בעצם ניצולם ובהמשך גם בהפצת חומרי התועבה ברשת האינטרנט. על מנת לבער מעשים קשים אלה מקרבנו אי אפשר להקל עם העבריינים, כולל אלה המפיצים את חומרי התועבה או כאלה המחזיקים בהם כמו המערער. באין צרכנים לדברי תועבה אלה או כאשר יפחת מספרם, ימעטו גם מעשי הפגיעה בקטינים וניצולם לצורך הפקת חומרי התועבה...".

מתחם הענישה הראוי נע בין מאסר מותנה ושל"צ לשישה חודשי מאסר בפועל.

בענייננו מדובר בנאשם אשר החזיק כמות גדולה של חומר תועבה ובו חומר המתעד פעילות מינית של קטינים על כל גווניה. מעבר לכך, שבכך חומרה לא מבוטלת, נמצאו בתוך חומר זה, תמונות פדופיליות קשות.

מגיליון המרשם הפלילי בעניינו של הנאשם עולה כי לחובתו הרשעה אחת משנת 2006 בשל עבירה של ביצוע מעשה מגונה בפומבי. הנאשם נדון לאחר שעניינו נדון בערכאת ערעור לעונש מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי למתלוננים.

אמנם העבירה דנן לא בוצעה בתוך תקופת התנאי, אולם התנאי שהוטל אז על הנאשם כלל ביצוע כל עבירות מין מסוג כלשהו, ולא היה באותו הליך, ככל הנראה, להרתיע את הנאשם או להביאו להפנים את חומרת המעשים וללמוד את הלקח הנדרש.

ועם כל אלה, יש ליתן משקל לחלוף הזמן, שכן כתב האישום הוגש כשנתיים לערך לאחר ביצוע העבירה.

הנאשם הופנה כאמור אל הממונה על עבודת השירות על מנת שייתן חוות דעתו באשר להתאמתו של הנאשם לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. הנאשם הופנה, לאחר קבלת תשובות שליליות של הממונה שוב ושוב אל הממונה, על מנת שינסה ויאתר עבורו מקום מתאים לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות. הממונה על עבודות השירות הרחיב והבהיר כי לאור העבירה בה הורשע הנאשם ורמת המסוכנות המינית הנשקפת ממנו, הרי שלא נמצא מקום מתאים לריצוי עונש בדרך זו, וכי מעסיקים נרתעים מהעסקת עובדים מעין אלה, בשל רמת המסוכנות ובשל יכולת ממשית לפקח עליהם פיקוח צמוד כל העת.

עוד צויין כי למעשה בכל מקום עבודה אפשרי יש חשש למגע עם אוכלוסיות בנות סיכון.

ב"כ הנאשם חזר והציע מקומות עבודה משלו, אולם חלקם סרבו לאחר מכן להעסיק את הנאשם ובאשר לחלק האחר, לא היתה הענות של הממונה על עבודות השירות, מן הטעמים הנזכרים לעיל.

לאחר ששקלתי כל אלה ולאחר שקיבלתי את ההבהרות המפורטות והנרחבות של הממונה, לא מצאתי לחזור ולהפנות את הנאשם אל הממונה פעם נוספת.

המסוכנות הנשקפת מן הנאשם נסקרה הן בתסקיר שירות המבחן, הן בחוות הדעת של המרכז להערכת המסוכנות והן בחוות הדעת של המרכז הרפואי אברבאנאל. הנאשם אף לא עבר הליך טיפולי אפקטיבי שיש בו כדי להסיר מסוכנות זו או לצמצמה באופן ניכר.

ואף לכך יש ליתן במכלול השיקולים משקל נכבד.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הנזכרים לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

שני חודשי מאסר לריצוי בפועל.

שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע.

מוצגים אשר נתפסו במהלך החקירה יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ו, 08 נובמבר 2015 במעמד הצדדים.